

„Читам, па шта“ 2018/2019.

„Риба риби гризе реп“

Јасминка Петровић

„ Два локвања око пања“

У првом поглављу ове приче главни јунак је девојчица Катарина. Она има десет година. Њу муче проблеми као и сву децу тог узраста, а њен највећи проблем су велике уши. Чинило јој се да је због тога сва деца у школи исмевају. Због тога није хтела да иде на утакмицу у „ Између две ватре“. Када је ипак отишла баш оне су јој помогле да чује оно што други нису. Схватила је да се том њеном недостатку руга само непристојни Љуба.

„Ти га ја, ти га ти, ти га нећеш погодити“

Главног јунака Дарка мучи нешто слично Катарини. А то је повећи стомак и увек препуна торба хране коју „за сваки случај“ припрема његова брижна мама. Чини ми се, да је дебљина највећи проблем или најлакши начин за подсмевање код десетогодишњака. Због тога се претура на леђа од тешке торбе кад крена на излет , нико није желео да му буде пар ни у чему, све док се није пружила прилика да их својом маштовитом причом лудо забави и опчини дивним сликама на небу. А и његов препун ранац различитих ђаконија нахранио је сву децу, наставницу и возача аутобуса. Када је први пут добио прилику да покаже шта зна свима се јако допао и постао добар пар. „ Није лоше када имаш који килограм више , онда можеш Сањи да послужиш као јастук кад се на тебе наслони и каже ти : „Чварак, ајде причај ми још“ !“

„Беле коке испод стрехе вире“

У овом поглављу главни лик је Љуба, онај што се у предходним причама свима ругао и чинио их тужним. А и он као и сви има један нерешив проблем-љубоморан је на свог млађег брата. Мучило га је што више није једино дете своје маме и да јој је поред њега требало још једно дете коме сада пружа сву пажњу. Посебно га је нервирало што за малађег брата кажу да је леп, савршен ,а он на себи проналази много недостатака од

којих су највећи превелики зуби-кљове. Своје проблеме носи у тајно скровиште на напуштеном градилишту. Ту тајну је поверио само Дарку Чварку дечаку кога је највише мучио у претходној причи и Пеци. Тамо су се одлично забављали јурећи пацова и мачку и прописно испрљали баш пред групно сликање у школи. Како би оправдао силну прљавштину Љуба се „раскезио“ и огромним зубима скренуо пажњу са другара на себе.

„Два лончића, четири поклопчића“

У овој причи главни лик је Милица девојчица која носи наочаре или можда Сања којој Милицине наочаре посебно сметају. Девојчице су се договарале о Јеленином рођендану када је дошла Сања и умешала се веома ружном примедбом на Милицине наочаре. Она је чак одбијала да дође на рођендан на коме ће бити и Милица . И опет, због наочара. Касније, у причи сазнајемо како је Милица добра девојчица и помаже Јелени у незгоди и чува њену велику тајну. Поред тога откривамо да још већу тајну, Сања носи наочаре којих се толико стиди да их носи само код куће. Онда можемо да закључимо да сва Сањина нетрпељивост према Милици долази од љубоморе. Њена другарица се суочила са својим недостатком и храбро носи своје наочаре чак и у школу, док она то не може.

„Риба риби гризе реп“

Последње поглавље говори о проблему дечака Илије и његовом изговору слова Р. У разред им је дошао нови професор. Тражио је пуно, а посебно за домаћи задатак. Од Илије је тражио да увежба брзалице са словом р. Илији је то био немогући задатак. Наставник их је водио у библиотеку да пронађу загонетке, а касније да одговарају на његова немогућа питања. Илија се осећао беспомоћно јер никако није могао да савлада. Све до тренутка када се страшно уплашио јер није био спреман за одговарање. Од страха је заборавио на свој проблем и успешно изговорио брзалицу: „ Риба риби гризе реп.“

Књига „ Риба риби гризе реп“ ми се јако допала јер говори о проблемима и страховима деце мени блиског узраста. Деца те недостатке препознају, преувеличавају их и јако их се стиде. Неки други који такође имају своје проблеме то примећују и ругају се другима. Тиме нико ништа не добија већ заједнички буду несрећни.

Књига говори како пријатељи једни другима могу помоћи да се проблеми умање, па и да скоро нестану. Тако ти проблеми постају симпатични и деца се шале на свој рачун. Било ми је жао деце коју су други одбацивали само зато што су другачији. Књига опомиње да случајно не упаднемо у замку када сви омаловажавају неког да и ми у томе са њима то нисмо хтели. Често спољашност неког детета не показује какво је оно уствари.

Милица Штерић IVЗ

ОШ „Јован Миодраговић“

Учитељица Радица Војиновић